2. தகவல் கோரல்.

(அ) சில அமைச்சர்கள் அவைக்கு வராததால் வினாக்கள் எடுத்துக் கொள்ளப் பெறாமல் போவது குறித்து.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினைக்காக நான் எழுகிறேன். நாங்கள் கேள்வி கேட்பதற்கு மிகுந்த ஆர்வத்தோடு சில தகவல்களை திரட்டி இங்கே அனுப்புகிறோம். ஆனால், ரொம்ப நாளைக்குப் பிறகு வந்தாலும், 20 கேள்விகளிலே 7 கேள்விகள் தள்ளி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த உரிமை இருந்தாலும், 7 கேள்விகள் தள்ளிவைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விடையளிக்க வேண்டிய 11 அமைச்சர்களிலே 5 அமைச்சர்கள் இங்கே வரவில்லை. எனவே, ஏறத்தாழ 50 சதவீத அமைச்சர்கள், விடையளிக்கவேண்டியவர்கள் வரவில்லை. ஏறத்தாழ 30 சதவீத கேள்விகளுக்கு இன்று விடையளிக்கப்படவில்லை. மிக முக்கியமான வேலைகளுக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் போவதை நாம் ஒன்றும் தடுக்கமுடியாது. நாட்டு நன்மைக்காக அவர்கள் போகிறார்கள். அது நியாயம் கூட. ஆனால் இவ்வளவு ஆப்செண்ட்'ஸ்கள் வேண்டுமா? என்பதனை மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள், இனிமேல் கவனத்திலே வைத்து செயல்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு இவ்வளவு ஆர்வம் இருப்பதற்காக நான் உள்ளபடியே அவரைப் பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அமைச்சர்கள் கூட்டுப் பொறுப்பு உள்ளவர்கள். பல்வேறு கடமைகள் அமைச்சர்களுக்கு உண்டு. எதிர்பாராத சூழ்நிலை என்பது சென்னையிலே இருக்கிற யாருக்கும் தெரிந்த ஒரு உண்மை. எனவே எதிர்பாராத வகையில் சில அமைச்சர்கள் வரவில்லை என்றாலும் நாங்கள் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். வரமுடியாத நிலைமை உள்ள அமைச்சர்கள் எங்களுக்குத் தெரிவித்துவிடுகிறார்கள். மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களுக்கும்கூட தெரிவிக்கிறார்கள்.

10–00 மணி

சில நேரங்களில் தெரிவிக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுச் சற்று தாமதமாக வர நேரிடுகிறது. ஆனால் ஏறத்தாழ கேள்வி நேரம் முழுவதும் ஒரு இரண்டு நிமிடங்கள் தவிர கேள்விக்குத்தான் செலவிடப்படுகிறது. ஒரு மணி நேரம் கேள்வி நேரம். எனவே அமைச்சர்கள் வரவில்லை என்பதை ஒரு குறையாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருதக்கூடாது. நாங்கள் அந்தக் கடமையை உணர்ந்து நிறைவேற்றுகிறவர்கள். சில நேரத்திலே எதிர்பாராத நிலைமை ஏற்படுகிறது. எனவே எத்தனைபேர் என்பது அவ்வளவு முக்கியம் அல்ல. என்ன நிலைமை என்பதுதான் முக்கியம்.

திரு. கே. ரமணி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தங்களுடைய அனுமதியோடு அஜண்டாவில் ஏற்றிவிட்டபிறகு அமைச்சர்கள் வேறு வேலை வந்துவிட்டதால் வரவில்லை என்று சொல்லக்கூடிய பதில் சரியான பதில் அல்ல. (குறுக்கீடு) அப்படிச் சொல்வது சரியான பதிலாக இருக்க முடியாது. ஆனால் அவசர நிமித்தம் சில நேரம் ஏற்படும். அதிலே யாரும் எக்சப்ஷன் இல்லை, ஆனால் இன்றைக்கு நமது திரு. குமரி அனந்தன் குறிப்பிட்ட மாதிரி பல அமைச்சர்கள் இல்லாமல் போய் இருக்கிறார்கள். கேள்வி நேரம் இங்கே வருவது என்பதே ஒரு பெரிய சுவர்க்கம் மாதிரிதான் நாங்கள் பார்க்கிறோம். அனேகக் கேள்விகளுக்குப் பதில் வந்தும் கூட அஜண்டாவில் ஏறாமல் இருக்கிறது என்று நாங்கள் கேள்விப்படுகிறோம். ஒரு கேள்வி கிடைப்பதே அரிது. கிடைத்த பிறகு அதற்கு அமைச்சர் இல்லை என்று சொன்னால் சரியில்லை. கூட்டுப் பொறுப்பாக அமைச்சர்கள் கறாராக வேலை செய்யட்டும். அவ்வாறு வேலை செய்யவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய வேண்டுகோள். எனவே வேறு ஒரு அமைச்சருக்காவது பொறுப்புக் கொடுத்து அதற்கு வேண்டிய 'நோஹவ்' அவருக்குக் கொடுத்து அதிகாரிகள் மூலம் ஏற்பாடு செய்து எங்களுக்குப் பதில் சொல்லலாம். அதைத் தாங்கள் பாதுகாக்கவேண்டும். Because you are the custodian of the House. You have to defend our rights. ஆகவே நீங்கள் அஜண்டாவிலே போட்டதற்கே இப்படி பதில் சொன்னால் நாங்கள் கைவிடப்பட்ட ஆட்கள் மாதிரி ஆகிறோம்.

*மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர்கள் மிகக் கறாராக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அமைச்சரவையில் உள்ள மூன்று, நான்கு பேர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட நாளில் வர முடியவில்லை என்ற நிலைமை ஏற்படுவது என்பது ஆச்சரியமில்லை. பாராளுமன்றத்தில் நாள்தோறும் அமைச்சர்களுக்குக் கேள்வி போடுகிறபோது மூன்று அமைச்சர்களிலே ஒருவருக்குத்தான் மாறி மாறிக் கேள்வி போடுவார்கள். மூன்று நாளில் ஒரு நாளைக்குத்தான் அங்கே கேள்வி வரும். ஆனால் இங்கே அப்படி இல்லை. முதலமைச்சருக்கே கூட தினந்தோறும் கேள்வி போடப்படுகிறது. நான் அதற்காக இங்குள்ள முறையை மாற்றக் கூறவில்லை. ஆகவே அமைச்சர் வரக்கூடிய நாளில் அதாவது இன்றைக்கு வராவிட்டால் நாளைக்கு அந்தக் கேள்வி எடுக்கப்படும்; அன்றையதினம் பதில் சொல்லப்படும்.

திரு. நேரு அவர்கள் மூன்று நாள் உடல் நலக்குறைவாக இருந்தார்கள். எனவே அவர்கள் பதில் சொல்லவேண்டிய மானியக் கோரிக்கையில் கூட இன்னொரு அமைச்சர் பதில் சொல்லலாமா என்ற அளவுக்கு நேற்றைய தினம் யோசிக்கப்பட்டது. ஏன்

அதைச் சொல்கிறேன் என்றால் இந்த நிலமை கூடத் தெரிந்து வருவதல்ல, ஆகவே அமைச்சர்கள் ஏன் வரவில்லை என்று கேட்டால் சாதாரணமாக என்ன காரணம் என்று நான் கேட்டுச் சொல்ல முடியும். அதை ஒரு குற்றச்சாட்டாகவோ குறையாகவோ குறிப்பிடக்கூடாது. இன்றைக்கு விடுபட்ட கேள்விகள் நாளைக்கு வர இருக்கிறது. கேள்வி இந்த மன்றத்தில் வருகிறதா அல்லவா என்பது வேறு கேள்வி. எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட கேள்விகளுக்கு இங்கே விடை அளிக்கக்கூடாது என்றோ, எப்படியாவது அதைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்றோ கருதி அவர்கள் வராத நிலைமை ஏற்படவில்லை. எனவே அந்தக் கேள்வி எடுத்துக்கொள்ளப்படும். ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த அவையில் அமைச்சர்களுடைய கூட்டுப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ரமணி: தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் அமைச்சரவையில் ஏற்பட்ட நிலமை பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்கள். அதைக் குறிப்பிட வேண்டிய அவசியம் என்றாலும் நான் உங்களிடத்தில், தலைவர் அவர்களிடத்தில்தான் கேட்கிறேன். இந்தக் கேள்வி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இதனை ஒழுங்கு படுத்தவேண்டிய முழுப் பொறுப்பும் உங்கள் கையிலே உள்ளது. அது சம்பந்தமாக நீங்கள் எப்படி எங்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப் போகிறீர்கள்?

*திரு. சோ. அழகர்சாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அவையினுடைய முதல்வர் அவர்கள் சொல்லும்போது கூட்டுப் பொறுப்பில் சில நேரங்களில் அமைச்சர்கள் வராமல் இருக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள், வாஸ்தவம்தான், திடீரென்று வேலைகள் வந்து விடலாம். கேள்வி நேரம் முக்கியமானது, இந்தப் பேரவை நடவடிக்கையில் என்பது மாண்புமிகு அவைத்தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரியும், பாராளுமன்றத்திலே இதிலே சில விதிமுறைகள் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஒவ்வொரு நாளும் குறிப்பிட்ட சில அமைச்சர்கள்—மற்றவர்களைப் பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை—அதாவது குறிப்பிட்ட நான்கைந்து பேர் கட்டாயமாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு முறை இருக்கவேண்டும். இந்தக் கேள்வி நேரத்தில் முக்கியமான கேள்விகள் வரும்போது நான் அது சம்பந்தமாக உப கேள்விகள் கேட்கவேண்டி இருக்கும். அந்த முக்கியமான கேள்வியை ஒட்டி சில விவரங்களை அரசின் இடத்திலிருந்து பெறுவதற்கு உப கேள்வி கேட்கவேண்டிய நிலையில் அந்தக் கேள்விகள் மறுநாள் வரும் போது எங்களுக்கு வேறு வேலை வந்து நாங்கள் வரமுடியாமல் போக வேண்டி வரும். எனவே பாராளுமன்றத்திலே இருக்கிற முறையை நாமும் கடைப்பிடித்து அந்தந்த நாட்களில் அந்தந்த அமைச்சர்கள் இருப்பார்கள், அந்தந்த நாட்களில் அந்தந்த விடைகள் வரும் என்று சொல்லக்கூடிய முறையில் ஒரு ஏற்பாட்டைப் பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் செய்வார்களா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர்கள் உடல்நலக்குறைவு காரணமாக வர வில்லை என்றால் அது வேறு விவகாரம். அதைப்பற்றி யாரும் கேட்பதில்லை. ஆனால் அமைச்சர்கள் சட்டமன்றத்தில் பணி களுக்குத் தான் முதலிடம் கொடுக்கவேண்டும். அதாவது ஃபர்ஸ்ட் ப்ரையாரிட்டி. அதைத்தான் இதுவரையில் நாம் கடைப்பிடித்து வந்திருக்கிறோம். அதையே பின்பற்றவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-05 மணி.

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பி.எச். பாண்டியன், இந்த அவையிலே, அவைத் தலைவராக இருந்தவர். நான் இந்த சபையிலே எதிர்க் கட்சி உறுப்பினராக இருந்தவன். சபைக்கே வராமல், கேள்விக்கே பதில் சொல்லாமல் ஒரு முதல மைச்சர் இருந்தார். அந்த நேரத்தில் இவர் தலைவராக இருந் தார். அப்போது இந்த நியாயத்தைச் சொல்லியிருந்தால் நான் பாராட்டியிருப்பேன், வரவேற்றிருப்பேன். (குறுக்கீடு).

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : தலைவர் அவர்களே....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் சொல்லட்டுமே. (குறுக்கீடு) அவர் சொல்லட்டும். (குறுக்கீடு) இல்லை இல்லை அவர் சொல்லட்டும் (குறுக்கீடு) இதில் சத்தம் போடுவதற்கு இடம் இல்லை. (குறுக்கீடு) இப்படித் தேவை இல்லாமல் சத்தம் போடக் கூடாது. (குறுக்கீடு) இது ஒன்றும் குற்றச் சாட்டு அல்ல. உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) அவர் அவைத் தலைவராக இருந்தவர். (குறுக்கீடு) இது தேவை இல்லாதது.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலை வர் அவர்களே, நான் அன்று தங்களுடைய ஆசனத்தில் இருந்து அன்றைக்கே ரூலிங் கொடுத்திருக்கிறேன். அமைச்சர்கள் கேள்வி நேரத்தில் கட்டாயம் வர வேண்டுமென்று சொல்லி யிருக்கின்றேன். புரிந்து கொள்ளுங்கள். அன்றைக்கு நான் சொன்னது எல்லா பத்திரிகைகளிலும் வந்திருக்கிறது.

*மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அமைச்சரவையிலே உள்ள அமைச் சர்கள் எல்லோரும் சட்டமன்ற கடமைக்குத்தான் முன்னுரிமை தருகிறவர்கள். சட்டமன்றத்தைத்தான் இந்த அரசு, இந்த ஆட்சி மதித்துச் செயல் படுகிறது. இது நடை முறையிலேயே நீங்கள் பார்த்திருக்கக்கூடிய ஒன்று. எந்த அமைச்சரவையையும்விட அதி கமாக சட்டமன்றத்தை மதித்து நடைபெறக்கூடிய ஓர் அமைச்ச ரவை, எனக்குத் தெரிந்த வரையில், என்னுடைய அனுபவத்தில் இதுவாகத்தான் இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். (மேசை யைத் தட்டும் ஒலி). நான் நாடாளுமன்றத்தில் இருந்திருக் கிறேன். வேறு பல மாநில அமைச்சரவை பற்றியும் நான் அறிந்தவன். ஆனால் ஒன்று, இங்கே கேள்வி கேட்கிற முறை, ஏற்கெனவே மேலவை இருந்தபோது நாள் தோறும் மாற்றி

1990 ஏப்ரல் 12] [டாக்டர் க. அன்பழகன்]

மாற்றி இங்கே சில அமைச்சர்கள் அங்கே சில அமைச்சர்கள் இருக்க வேண்டுமென்ற வரன் முறை இருந்தது. இப்போது அந்த நிலைமை பின்பற்ற வேண்டிய தேவையில்லை என்கிற காரணத்தால் அது பின்பற்றப்படுவதில்லை. ஆனால் மாண்பு மிகு உறுப்பினர் திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் இங்கே சொன்னதைப் போல, இனி எதிர் காலத்தில், ஒன்று விட்டு ஒரு நாள் ஒவ்வொரு அமைச்சரும் கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லக் கூடிய ஒரு முறையை ஏற்படுத்த, கூடுமானவரை, அவைத் தலைவர் அவர்கள், சபாநாயகர் அவர்கள், அதற்கான ஒரு வழி முறையை வகுப்பார் என்று நம்புகிறேன். ஆனால் ஒன்று. இந்தச் சபைக்கு வர முடியாமல் போகிற எதிர் பாராத நிலைமை எப்போது ஏற்படும் என்று எங்களுக்கே தெரியாது. நானே காலையிலே 9 மணிக்கு வருவதற்கு, 8-35 மணிக்கே கிளம்புகிறபோது, 4, 5 பேர், நண்பர்களை எதிரிலே பார்த்து விட்டு, அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லி விட்டு, புறப்பட்டு வருவதிலே 5 நிமிடம் காலதாமதம் ஏற்பட்டு இங்கு தாமதமாக வர நேரிட்டு விடுகிறது. எதிர் பாராமல் ஏற்படுகிற நிலைமைகளுக்கு ஆட்படுகிறவன் தான் மனிதன். அந்த அடிப்படையில் அமைச்சர்களும் மனிதர்கள் தான் என்பதை நாம் முதலில் உணர்ந்து, வேண்டுமென்றே வராதவர்கள் யாரும் இந்த அமைச்சரவையில் இல்லை என்ற காரணத்தால், இதை முக்கியமான குறையாகக் கருதக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) தேவையில்லாமல் பிரச்சினையை உண்டாக்காதீர்கள். (குறுக்கீடு) இது தொடர்பாக அவர் கூட ஒரு கேள்வி கேட்க நினைத்தார், அது பொருத்தமாக இருக்காது என்று உட்காரச் சொன்னேன். (குறுக்கீடு) நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள். (குறுக்கீடு) அதே நேரத்தில் அமைச்சர் சொல்வதற்கு எல்லாம் நீங்கள் மறுப்புத் தெரிவிப்பது என்று ஆரம்பித்தால் அது நல்லது அல்ல. (குறுக்கீடு) அப்படி என்றால் நீங்களும் சொல்லுங்கள். எல்லோரும் சொல்லி ஒரு முடிவுக்கு வாருங்கள். (குறுக்கீடு) ஏன் என்றால் அவர் சொல்ல நினைத்ததை நான் தடுத்தேன், அது நன்றாக இருக்காது என்று, பொருத்தமாக இருக்காது என்று. ஆகவே மற்றவர்கள் உட்கார வேண்டும்.

*திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள் சொல்லும் போது ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அமைச்சர்களுக்குக் கூட்டுப் பொறுப்பு உண்டு என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே முதலமைச்சருடைய கேள்விகள் அனைத்திற்கும் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்த அமைச்சர் வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம் என்பது தான் கூட்டுப் பொறுப்பு என்று சொல்லுவார்கள். அந்த அடிப்படையில் முதலமைச்சருடைய கேள்விகளுக்கும் பதில்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த அளவிலே வர வேண்டும், வர

வில்லை என்ற குறைபாடு இல்லா விட்டாலும், பதில்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

*மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே இந்தச் சட்டமன்றத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளைக் குறிப்பிடுவது யாரையும் அவமானப் படுத்துவதற்கோ அல்லது யாரையும் குறை சொல்லவோ, அதனால் இப்போது பயன் பெறவோ சொல்லப் படுவது அல்ல. ஒரு கருத்து விளக்கத்திற்காக அப்படிப் பேசலாம். ஆனால் ஒன்று. அந்த நாள் முதலமைச்சர் ஏற்கெனவே இந்த அவையில் பதில் சொல்ல வேண்டியவற்றுக்கு ஒரு முறையை மேற் கொண்டார்கள். நான் எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவராக இருந்த போதும் கூட, அவர்கள் பதில் சொல்கிற முறையைக் கைவிட்டு விட்டார்கள். அவர்கள் சார்பில் அப்போது இருந்த முன்னவர், சில கேள்விகளுக்கு 2 மாத கால அளவிற்குப் பதில் சொன்னார்கள். அதற்குப் பின்னர் அவர் சார்பாக வரும் கேள்வி இடம் பெறுகிற முறையே கைவிடப் பட்டது. இது, சட்டமன்ற நடவடிக்கைக் குறிப்புப் புத்தகங்களை யார் எடுத்துப் பார்த்தாலும் தெரியும். முதலமைச்சருடைய இலாகாவான காவல் துறை, தீயணைப்புத் துறை பற்றிய கேள்வி ஏற்கப்படுவதையே நிறுத்தி விட்டார்கள் என்பதை அறிய முடியும். அது அவருடைய உரிமை. அவர் முதலமைச்சராக இருந்தார். மக்கள் அவரை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள். கேள்விகளை எடுத்துக் கொள்வதும், எடுத்துக் கொள்ளாததும் அவருடைய விருப்பம் ஆகியிருந்தது. அதைப் பற்றிய செய்தியைச் சொல்கிற காரணத்தால், யாரும் அதற்கு வருத்தப்படவோ, குறைபடவோ நியாயமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

10-10 மணி

திரு. அ. இரகுமான்கான் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உக்கம்சிங் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள்......

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : தலைவரவர்களே, இங்கே உக்கம்சிங் என்று யாரும் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் பெருமக்களே, உங்கள் உணர்வுகள் முற்றிலும் முழுமையானவை, ஏற்கத் தகுந்தவை. அவற்றில் இரண்டாவது கருத்தே கிடையாது. எந்த வினாக்கள் போடப்படுகின்றனவோ அவை தொடர்புடைய அமைச்சர்கள் இங்கே அவையிலே இருந்து, அவ்வினா எழுப்பப்படும் போது, மூலக் கேள்விக்கும், துணைக் கேள்விகளுக்கும் விடை சொன்னால் தான் முழுமை கிடைக்கும் என்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. ஆனால் சில நாட்களில் ஒரே நேரத்தில் பல வினாக்கள் தள்ளி

1990 ஏப்ரல் 12] [பேரவைத் தலைவர்]

வைக்கப்படுகின்றபோது ஒரு பெரிய ஏமாற்றம் நிலவுகிறது என்பதை நான் மறுப்பதற்கில்லை. எனவே இரண்டு தரப் பாருக்கும் நான் சொல்வது, வினாக் கேட்பவர்களும் அருள் கூர்ந்து வினாப் போடப்படுகிறபோது இடத்தில் இருக்க வேண்டும். இது ஒன்று, அதே நேரத்தில் அமைச்சர்களுக்கு எதிர்பாராத உடல் நலக் குறைவு ஏற்பட்டு, தள்ளி வைக்கப் பட்டிருந்தால் அது பற்றி அவர்கள் கவலைப்படவேண்டிய தில்லை. ஆனால் திட்டவட்டமாக இந்த வாரத்தில் வெளி ஊரில் தங்களுக்கு நிகழ்ச்சிகள் இருக்கின்றன என்று அவர் களுக்கு உறுதியாகத் தெரிந்தால், அந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கு நாள் கொடுக்கிற போது, அந்த நாளைப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கும் கண்டிப்பாக அறிவிக்க வேண்டும். அப்படி அறிவித்து விட்டால் அந்த வினாவை நானே இயல்பாக வேறொரு நாளுக்குத் தள்ளி வைத்து விட முடியும். இந்த முறையைக் கைப்பிடித்தால், இந்த நிலைமை வராமல் முழுமை யாகச் செயல்பட முடியும். எனினும் எதிர்பாராமல் ஏற்பட்ட தடங்கலுக்கு வருந்துகிறோம்.

(ஆ) விளவன்கோடு தொகுதியில் கடையாலமேடு புனித இருதயப் பள்ளியில் காலரா தடுப்பு ஊசி போடப்பட்ட மாணவர்கள் மயக்க முற்றிருப்பது குறித்து.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ் : பேரவைத் தலைவரவர்களே என்னுடைய சட்டமன்ற தொகுதியிலே 9–2–1990 அன்று கடை யாலமேடு ஆர்.சி. மிடில் ஸ்கூலிலே காலரா தடுப்பு ஊசி மாணவர்களுக்குப் போடப்பட்டது. ஏறத்தாழ 560 மாணவர் களுக்கு 2 மணி நேரத்தில், 12 மணியிலிருந்து 1 மணிக்குள் அந்தத் தடுப்பு ஊசி போடப்பட்டு, ஏறத்தாழ 56 மாணவர்கள் மயக்கம் அடைந்தார்கள். அவர்களை மயக்கம் அடைந்த நிலையிலே நானும் சென்று பார்த்தேன். அங்கேயுள்ள தலைமை மருத்துவமனை, பிரைவேட் ஆஸ்பிடல்களில் அவர்களை அனுமதித்தோம். அந்த மாணவர்கள் இன்றும் சரியான முறையில் குணமடையவில்லை. அடிக்கடி மயக்கம் அடைகிறார் கள். அந்த மாணவர்களுடைய வாழ்க்கை எப்படி அமையும் என்பது குறித்து எங்களுக்கு அச்சமாக இருக்கிறது. இது அங்கே உள்ள பத்திரிக்கையில், குறிப்பாக தினமலர் பத்திரிக்கை யில் தெளிவாக வந்திருககிறது. அதனுடைய காப்பியைக் கூட நேற்று தங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறேன். சென்னைப் பதிப் பிலே கூட அந்தச் செய்தி வந்திருக்கிறது. நம்முடைய அரசாங்க அதிகாரிகள் சரியாக மருந்து கொடுக்கவில்லை. தடுப்பு ஊசி போடப்பட்டு, மயங்கி விழுந்த நாளன்று, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள டி.எச்.ஒ. வோ, டிஸ்டிரிக்ட் மெடிகல் ஆபீ சரோ கிடையாது. அந்த அளவுக்கு அவர்கள் சரியாக கவனிக்கப் படவில்லை. நாங்கள் அவர்களை வலியுறுத்தி, கட்டாயப் படுத்தி மருத்துவமனைக்கு அனுப்பிவிட்டு, அவர்களுக்கு என்ன நோய் என்று கேட்டால் அவர்களால் சொல்ல முடியவில்லை. ஏன் மாணவர்கள் மயக்கமாக இருக்கிறார்கள் என்று கேட்டால்